

не поширюється на військовий збір. От і виходить, що рахувати військовий збір потрібно від загальної суми нарахованої заробітної плати, тобто не застосовуючи правило, встановлене п.164.6 ПКУ.

Аналогічну картину маємо й щодо порядку розрахунку військового збору з винагороди за виконані роботи та надані послуги. Так, абз.2 п.164.6 та п.167.1 ПКУ передбачають, як слід визначати суму податку на доходи фізичних осіб із таких виплат, а саме шукати добуток нарахованої суми такої винагороди, зменшеної на суму єдиного внеску, та ставки податку. Однак цей механізм розрахунку не поширюється на розрахунок військового збору з винагороди за виконані роботи та надані послуги. Тож, визначати військовий збір із таких виплат слід шляхом множення суми нарахованої винагороди та ставки військового збору.[1]

Висновок. Підсумовуючи зазначене вище, треба додати, що для більшості податків та зборів встановлюються критерії для обчислення величини податкового зобов'язання. Проте, для військового збору не встановлено жодних обмежень для розрахунку суми податкового зобов'язання. Таким чином військовий збір у розмірі 1,5% з доходів фізичних осіб, який був введений з 3 серпня 2014 року і до кінця 2014 року, наразі став безстроковим, а фактичний його розмір істотно зріс. Також, щоб підтвердити, як наша держава дбає про нас, хотілося б доповнити, що ні ПКУ, ні інша чинна нормативна база не містять положень, які б передбачали звільнення від сплати військового збору із зарплати пенсіонерів. Отже, військовий збір із таких виплат утримується в загальному порядку.

Література:

1. Військовий збір в Україні став фактично безстроковим [Електронний ресурс] / Law company Prove Group (LCPG). – 2015. – Режим доступу до ресурсу: <https://ua.korrespondent.net/business/taxes/3534630-viiskovyi-zbir-v-ukraini-stav-faktychno-bezstrokovym-yurysty>
2. ЗВІТ ДЕРЖАВНОЇ ФІСКАЛЬНОЇ СЛУЖБИ УКРАЇНИ ЗА 2017 РІК [Електронний ресурс]. – 2017. – Режим доступу до ресурсу: <http://sfs.gov.ua/data/files/223549.PDF>
3. Черевко А. Головні цифри року [Електронний ресурс] / А. Черевко. – Режим доступу : <http://glavcom.ua/articles/25410.html>
4. Бюджетна система. Практикум : навч. посіб. / За наук. ред. проф. В. М. Федосова. — К.: КНЕУ, 2015. — 454 с.

Богомаз Р.С

*«Фінанси, банківська справа та страхування», 4 курс
ДВНЗ «Київський національний економічний університет імені Вадима Гетьмана»
Науковий керівник – к.е.н., доцент кафедри інвестиційної діяльності Нагорна О.В*

ПРОБЛЕМИ ТА ПЕРСПЕКТИВИ ІНОЗЕМНОГО ІНВЕСТИВАННЯ СУЧАСНОГО РИНКУ ІТ-ТЕХНОЛОГІЙ В УКРАЇНІ

Актуальність даної теми зумовлена тим, що інноваційна діяльність стає невід'ємною, важливою частиною сучасного світу, що динамічно розвивається. Кожна лідируюча країна визначила пріоритетні інноваційні сфери діяльності та зосереджує свої зусилля на їх розвитку. В Україні серед інноваційних сфер діяльності найкращу динаміку розвитку демонструє сфера інформаційних технологій, тому вивчення її перспектив є актуальним

Проблематика іноземного інвестування саме в сферу ІТ-технологій України відноситься до числа недостатньо розроблених у вітчизняній літературі, незважаючи на те, що різні аспекти іноземних інвестицій досліджує досить значна кількість відомих авторів (Абрамов С.І., Гаврилюк О.В., Губський Б.В., Коломійцев В.Е., Колосов О.Є., Косаак В.М., Лобойко С.В., Музиченко А.С., Омельченко А.В., Охоба О.М. та ін.).

1. Які існують проблеми іноземного інвестування сучасного ринку ІТ-технологій в Україні?

Хоча за економічними спостереженнями [2, с. 81], в Україні високий рівень готовності суспільства до використання інформаційних технологій (34 місце) і досить висока кваліфікація населення (37 місце). Водночас існує і ряд проблем, які перешкоджають поширенню в Україні інформаційних технологій і залученню іноземних інвестицій в ІТ сферу, а саме:

- низький рівень використання інформаційних технологій населенням (75 місце);
- несприятливе середовище для розвитку ІТ-інфраструктури (74 місце);
- несприятливе політичне та регуляторне середовище (130 місце);
- несприятливе ринкове та інноваційне середовище (84 місце);
- низькі рівні готовності до використання інформаційних технологій з боку бізнесу (93 місце) та органів влади (129 місце);
- слабкий вплив інформаційних технологій на економічну (79 місце) і соціальну сферу (102 місце). [3]

Професором Н.П. Мешко [4, с. 74-75] при розробленні прогнозу обсягу ринку ІТ України за допомогою лінії тренда зазначено, що в перспективі на розвиток ринку інформаційних технологій впливатимуть наявність великої кількості факторів та висока невизначеність політичної та економічної ситуації в країні.

2. Які перспективи іноземного інвестування сучасного ринку ІТ-технологій в Україні?

За останні п'ять років ІТ-ринок збільшився в два з половиною рази і зайняв третє місце з експорту товарів і послуг. В Україні працює понад 90 тис. ІТ-фахівців.

Експерти PwC вважають, що експортно-орієнтована ІТ-галузь може вирости в два рази за всіма показниками і генерувати до 27,2 мільярда гривень доходів до держбюджету в 2020 році [1].

За останні чотири роки внесок ІТ в ВВП України збільшився з 0,6 до 3,3% (з 1,1 млрд доларів до 2,7 млрд дол. відповідно).

Досягти такого розвитку вдалося за рахунок зростання числа програмістів (з 42 400 до 91700 осіб). Адже саме фахівці ІТ-індустрії формують інвестиційну привабливість України, успішно працюють з провідними міжнародними компаніями, сприяють залученню інвестицій і зміцненню економіки [1].

Крім прямого вкладу ІТ в економіку, PwC досліджували і непрямі внески. Наприклад, депозити ІТ-спеціалістів в банках за 2017 рік склали 5,8 млрд грн, а обсяг обов'язкового продажу валютної виручки - 2 млрд грн. Доходи банків від операцій з валютою досягли 1,7 млрд грн.[1].

Однак слід пам'ятати, що ситуація може змінитися, адже ризик втратити темпів зростання експорту ІТ-послуг дуже високий. Галузь раніше росла на 27% (2011-2012) і 30% (2015), проте вже в 2017 році показник становив лише 7%. Великою проблемою ІТ-галузі України є незбалансованість ринку: з одного боку, спостерігається зростаючий дефіцит професіоналів, з іншого - надлишок фахівців з недостатнім рівнем кваліфікації. У зв'язку з цим є гостра необхідність вирішення питань щодо створення механізмів виявлення та вирішення кадрових проблем ІТ галузі, зокрема: визначення відповідності рівня кваліфікації випускників потребам індустрії, підвищення інтересу молоді до ІТ-спеціальностей і вдосконалення процесу підготовки фахівців в сфері ІТ.

Висновки: Отже, в короткостроковій перспективі на подальший розвиток ринку ІТ України впливатимуть як макроекономічні показники, так і внутрішній стан розвитку національної економіки. Тому першочерговим завданням у контексті національної стратегії розвитку сфери ІТ в Україні та розширення можливостей ринку ІТ повинні стати:

1) активізація відносин з іноземними партнерами в контексті інвестиційного та інформаційного співробітництва;

2) більш вагома підтримка ринку ІТ з боку держави, зокрема уряду, за рахунок введення соціальних та податкових пільг українським ІТ компаніям та користувачам ІТ послуг;

3) розширення пропозиції ІТ продуктів та послуг для підприємств України та зменшення їх вартості.

Також, враховуючи відповідні тенденції, в майбутній перспективі першочергово Україні потрібно забезпечити захист прав інтелектуальної власності задля розширення вишир та вглибину ринку інформаційних технологій. У законодавчій ініціативі досягнуто позитивні тенденції – прийнято проект Закону України «Про доступ до інфраструктури об'єктів будівництва, транспорту, електроенергетики для розвитку телекомунікаційних мереж» [5], за яким визначаються повноваження державних органів, у тому числі стосовно розробки та затвердження методик визначення плати за доступ до відповідної інфраструктури, правил/ порядків щодо доступу до відповідної інфраструктури, вимоги до розташування технічних засобів, відповідно до імперативів розвитку світового ринку ІТ [6].

Література :

1. ІТ-сектор України може вирости в два рази к 2020 [Електронний ресурс]. – Режим доступу : <http://korrespondent.net/business/economics/3752603-IT-sektor-ukrayny-mozhetvyrasty-v-dva-raza-k-2020>.
2. Сокол К.М. Світовий ринок інформаційних технологій в контексті глобалізації світової економіки // Вісник Миколаївського національного університету імені В.О. Сухомлинського. – 2015. – Випуск 3. – С. 78-83.
3. Офіційний сайт Звітів: Рейтинг Doing Business-2016 станом на червень 2016 року. [Електронний ресурс]. – Режим доступу : <http://doingbusiness.org/data>
4. Мешко Н.П., Костюченко М.К. Перспективи розвитку сфери ІТ як провідної інноваційної галузі України // Вісник Дніпропетровського університету. Серія «Менеджмент інновацій». – 2015. Випуск 4. – С. 71-77.
5. Проект Закону України «Про доступ до інфраструктури об'єктів будівництва, транспорту, електроенергетики для розвитку телекомунікаційних мереж» / Офіційний веб-портал Верховної Ради України. [Електронний ресурс]. – Режим доступу : <http://w1.c1.rada.gov.ua>
6. Сардак С. Е. Дослідження структури і тенденцій розвитку світового ринку інформаційних технологій // С. Е. Сардак, А. В. Ставицька // Технологический аудит и резервы производства. – 2015. – № 4/5. – С. 96 – 100.

Богомазова В.В.

*«Фінанси, банківська справа та страхування», 2 курс
Дніпровський державний технічний університет*

Науковий керівник – к.е.н., доцент кафедри фінансів та обліку Брежнева-Єрмоленко О.В.

КРИПТОВАЛЮТА ЯК СПЕЦИФІЧНИЙ ФІНАНСОВИЙ ІНСТРУМЕНТ

Економічна криза поставила під загрозу стабільність грошових систем через масові неповернення позик і скорочення кредитного потенціалу. Відповіддю на виклики глобальної фінансової кризи та посилення волатильності валютних ринків стала поява криптовалюти, яка має високий рівень капіталізації. Але ризики, пов'язані із використанням криптовалюти, для національних монетарних систем перебувають у площині можливого зниження курсу національної валюти, послаблення банків та діяльності державних фінансових структур особливо щодо контролю за характером транзакцій через їх цілковиту анонімність.

Батьківщиною криптовалюти вважають Японію. Перші згадки про криптовалюту як нову альтернативну систему розрахунків відносяться до 1998 р. і належать Вей Даю. Вперше принцип роботи криптовалюти пояснив японський програміст Сатоші Накамото у 2009 р., який почав розробку першої криптовалюти Bitcoin у 2007 р. Спочатку біткоїн був тільки локальною криптовалютою. Але за кілька років він перетворився на масштабну платіжну систему. На сьогодні операції з біткоїн проводять не тільки на